

PERTURBĂRI ALE HEMOSTAZEI PRIN MODIFICĂRI ALE FIBRINOGENULUI ÎN HEPATOPATII CRONICE

G. Oltean, C. Dudea

Clinica Medicală nr.1
Universitatea de Medicină și Farmacie Târgu-Mureș

Aprecierea riscului apariției unor tulburări ale hemostazei și fibrinolizei la hepatopatiile cronice impune cunoașterea mecanismelor implicate în aceste procese. Lucrarea și-a propus studiul modificărilor cantitative și calitative ale fibrinogenemiei în hepatite cronice și ciroze hepatice.

Pe un număr de 132 de cazuri au fost studiate posibilele perturbări ale hemostazei ca urmare a modificărilor fibrinogenemiei, utilizându-se cele mai importante teste de explorare a coagulării și fibrinolizei. În urma prelucrării datelor s-a ajuns la următoarele concluzii:

- Modificările fibrinogenului, atât sub aspect cantitativ, dar mai ales ca disfibrinogenemii, sunt întâlnite în 74,24% din cazuri.
- Disfibrinogenemia trebuie considerată reală în prezența unui timp de trombină prelungit și a valorilor normale ale fibrinogenemiei, timpului parțial de tromboplastină (PTTa) și timpului de protrombină.
- Modificările fibrinogenului sunt mai frecvente în formele cu manifestări hemoragice prezente (73,91%), în cele decompensate vascular și/sau parenchimatose (52,94%) și atunci când boala este activă (73,97%).
- Contribuția modificărilor fibrinogenului la conturarea unor stări de

hipo- sau hipercoagulabilitate reiese din incidența crescută a deviațiilor cantitative sau a disfibrinogenemiei constatate în asociere cu teste modificate și relevante pentru fibrinoliză crescută sau hipercoagulabilitate (TARS, TMF, TLCE).

Depistarea modificărilor fibrinogenului ca și a celorlalți factori implicați în procesul de coagulare și fibrinoliză are importanță deosebită în monitorizarea evoluției clinice și a terapiei în hepatite cronice și ciroze hepatice.
